

Fra Bøger og Blade.

S. Magelssen Groth: Ko-operative Husholdninger.

For et Par Aar siden samledes »Dansk Kvindesamfund«s Medlemmer til en Diskussjon om »gift Kvindes Erhvervsret«. Indlederen, Dr. Starcke, bekæmpede denne som uforenelig med Hustruens Pligter i Hjemmet, idet han udtrykkelig betegnede Erhverv som et regelbundet dagligt Arbejde, der drog Hustruen fra Hjemmet og dets Krav i samme Grad som den mandlige Forsørger. Flere af de tilstedeværende Damer imødegik Dr. Starcke bl. a. med en Henviisning til Arbejderens og i det hele Smaakaarsfolks Hjem, hvor Skridtet faktisk var gjort; men med en vis Ret tilbageviste han denne Indvending overfor de bedre stillede Hjems mere komplicerede Fordringer til Hygge og Velvære, og han endte med at slaa fast som sin bestemte Overbevisning, at den gifte Kvindes Ret til Erhverv maatte medføre en hel Omformning af Familielivet.

Et værdifuldt Bidrag til Behandlingen, ja, maaske Løsningen af dette Spørgsmaal foreligger nu i »Tilskuerens« Decemberhefte i en Artikel af Fru S. Magelssen Groth om ko-operative Husholdninger. Efter en anskuelig Fremstilling af disse Indretninger, angaaende hvilken vi henviser til den livlige, velskrevne, saare læseværdige Artikel, fremhæver Fru M. G. varmt Fordelene ved denne paa Hjemmenes Sammenlutning baserede Arbejdets Fordeling og kommer tilsidst ganske naturligt ind paa et Spørgsmaal, som ogsaa flygtig berørtes i ovennævnte Diskussjon, og som i Virkeligheden egenlig maa være Udgangspunktet for alle slige Betragtninger, Spørgsmaalet nemlig, hvad vi nu skal opdrage vore Pigebørn til? Med et aabent Blik for den farlige Dobbeltthed i den nuværende Opdragelse, »der skal tage Hensyn til deres specielt kvindelige Bestemmelse samtidig med, at de maa sættes i Stand til selv at fortjene deres Brød«, hævder hun, at dette kun kan føre til Halvhed og Kræfternes Splittelse, og hun betoner stærkt det uretfærdige i, »at en ung Pige, der med Alvor og Energi har uddannet sig for en Livsgærning, mere end en ung Mand skal opgive Interesser og betalt Arbejde udenfor Huset, fordi hun lader sig vie«.

Selv om de af Fru M. G. priste ko-operative Forhold ikke i enhver Henseende skulde vise sig at holde Stand over for Livets Komplikationer, er det dog vist, at under slige Livsvilkaar vilde de enkelte Individualiteter faa mere Frihed til at leve og udvikle sig. Deri ligger den fornemste Anbefaling for de ko-operative Husholdninger, og vi kan ganske slutte os til Fru M. G., at »enhver Kvinde, der interesserer sig for Kvindesagen, ogsaa burde føle Interesse for en ny Ordning paa det huslige Omraade«.

H. G.